

Задача 5

- 1) В латвійській мові споганку пишуться прикметники, а номин-іменники.
- 2) Як прики, так і ім., відмінюються - нам потрібен лише називний і родовий відмінки.
- 3) Прикметники в Н.В. пишуться з акцентом а, сабо и.
При переході в Р.В. однини ~~а~~ $s \rightarrow a$, "и" не змінюється.
- 4) Іменники в Н.В. однини з акцентом "s".
При переході в Р.В. однини $s \rightarrow a$.
- 5) В Р.В. множини в іменниках з'являється закінчення "и".
- 6) В Р.В. множини в прикметниках деяких наслідок закінчення "и". (В мист, що в Н.В. однини мають з-тя $[a]$).
- 7) При переході іменника в прикметник ми тільки не знаємо, що відбувається, бо не маємо погодної прикладу, але маємо припускати, що якщо ім. мав закінчення $[s]$, то воно перейде в $[a]$. (в Р.В. однини).

Завд:

- 1) Книжкового
- 2) Магазину.
- 3) автору.
- 4) Bruņinieku.
- 5) bērns.
- 6) мекка.
- 7) sudrabs.
- 8) ozola.
- 9) ozols ~~mežs~~ (або ozolu) 'ліс для дубів'
- 10) mežs.
- 11) institūti.

Якщо прикметник з іменником погодна-ні таким чином, що можна утворити словосполучення типу "магазин для книжкових", "стіл для операцій", "калек-ливідродителів", то в Н.В. однини буде закінчення $[a]$. Так само "муріт для мурарів", "лікар для сімей". Якщо прики віднолігає на нинішній "з чого зроблений?", то в Р.В. множини має закінчення з-тя $[a]$.